

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiállítások árak:
Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:
Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők an előfizetési díjak nyilatkozatai és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÓPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések még elfogadottak:
Budapest: Goldberger A. V. és Ekestein E. hird. irod. Bécs: Schalek H., Dukas M., Oppolitz A., Danbe G. L. és társai és Horvátországban: Stern M.

Hirdetéseik jutányosan ezimittatnak.

A „Muraközi tiszti önélegyző szövetség”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Nettó ártársa 10 kr.

Ifjusági egyesületek.

Megint az ifjusági egyesület, fogja mondani az olvasó, a ki az egyletekben való tultengés társadalmi veszedelmével ismerős. Pedig az akció méltó a figyelemre, — ha tekintetbe vesszük azokat a nagyjelentőségű ethikai és kulturfeladatokat, melyeket az ifjusági egyesületekkel cseleznék.

Más országban az ugynevezett legényegyesületek valóságos megvédői az erkölcsnek és istápolói az önképzésnek és virágzanak is, mert a társadalom humanistái nagyon fontosnak tartják, hogy az erkölcsi eldúvulás legveszedelmeseb, leghajlékonyabb idejében az ifjuság morális, maga alkotta béklyókkal legyen megkötve, a szép, jó és igaz Castiliani forrásából táplálkozzék, nehogy a léhaskodás lejtőjén az elzúllás sodró áradatba guruljon.

Az ugynevezett ifjusági egyesületekre tehát fontos misszió vár. Az enyhén végre hajtott ismétlő-iskolázás mellett igen ráfér a cseperedő ifjura, hogy tizenöt éven túl az önképzés alkalmá számára megadassék, — abban is helyes akciókat találunk, hol a dal hatalmával verbuvál és a falusi dalosköröket óhajtja serdülő ifjuságból. Heine és Seume éneklik, hogy a dalos emberek gonosz emberek nem lehetnek. A dal kedvencz mulatság-tárgy az ifju években, a ki fiatalságában dalolni nem szeret, annak szívében idő előtt megfagyasztotta a gondokkal tele élet, avagy talán az ilyen, kedély, szív nélkül született.

gában dalolni nem szeret, annak szívében idő előtt megfagyasztotta a gondokkal tele élet, avagy talán az ilyen, kedély, szív nélkül született.

Ismételjük tehát, hogy az ifjusági egyesületek dalos körökkel kombinálva szerencsés gondolat; hisszük, hogy sikerre vezet.

Ámde vélekedésünk szerint a társadalomnak van az ily egyesületek megalapításánál a földolga. Sokan a községi előjáróságokat vélik hivatottaknak az ifjusági egyesületek szervezésére. Csakhogy mi, a községi előjáróságokat egyedül, magukra hagyva, nem tartjuk eléggnek az ifjusági egyesületek megalapítására. Oly sok teendő vár ma a községi előjáróságra a közigazgatás számos komplikációja miatt, hogy még ilyen kultur misszió megindításával megterhelni szinte túlterhelés.

Ebben a dologban a társadalom lelkes úterére is kell számítani, a mely a községi előjárósággal kezét fogva, a célt, az ifjusági egyesületek szervezését, megvalósítja.

A fizetési meghagyások reformja.

Nem szakcikket, hanem ismertetést akarunk adni e sorokban

Ennek a törvénynek a célja, hogy az eljárás a lehetőség egyszerű legyen, vagyis, hogy a tiszta, határozott követelések a leg-

könnyebb módon és eszközökkel érvényesíthetők legyenek.

Az új törvény szerint fizetési meghagyás útján érvényesíthetők 500 frtot meg nem haladó pénzösszeg (vagy érték) fizetésére. A meghagyások kibocsátása az illetékes járásbíróságok hatáskörébe tartoznak. Fizetési meghagyás kibocsátásánál irásbelileg kell az illetékesnek vagy megbízottjának kérnie. Ha a kérvényt maga nyújtja be, sajátkezűleg írja alá és két tanuval előttemezi. Erre az illetékes járásbíróság a fizetési meghagyást kibocsátja, melyben az adóst, vagy adóskat az adósság 15 napon való kiegyenlítésére hívja fel. Ha a 15 nap letelle után az illető tartozását ki nem egyenliti, ellene végrehajtás kérhető.

Az adós azonban a fizetési meghagyásnak ellentmondhat. — Ellentmondását irásban, vagy szóban bejelenti, vagy a kézbesítési iv is határa rájegyezheti. Ellentmondás esetén a bíróság tárgyalást tűz ki. Ha ellentmondás nem történt, akkor 15 nap múlva a kielégítési végrehajtásnak jött e az ideje. Ekkor a követelés csupán 30 napig biztosítatik, mert az ellentmondásra az illetékesnek még annyi ideje van. Ebből látható, hogy a fizetési meghagyás csak azon követelések behajtására alkalmasak, a melyek nem vitásak.

Ez a törvény a hitelező javára készült, mert eddig a hitelezőknek, akármily világos

A „Muraköz” tározója.

Utazás Horvát-Szlavonországban.

Irta: Gönczi Ferencz.

I.

A mai zóna világban egy ily, közeli vidéken tett utazás inkább kirándulásnak volna nevezhető, azért, nehogy nagyozással vádoltassam, kijelentem, hogy csak azon jogcímnel fogva neveztem el „utazásnak”, mivel vonaton kívül kocain s rászint gyalog jártam. — A kocsii- és gyalogutazásnál pedig még nem hoztak be zónarendszert. Ezeknek még aligha született meg a miniszterük. — A lovak s az emberi lábak még egészen a régiak, legfőlebb az utak jobbát. Tehát megnyugodhatunk a löntebbi ozimben.

Augusztus közepe felé, forró nyári napon ültem fel Varazdon a vonatra. Az első állomásig, Turcsinig a vonat síkvidéken halad. — A vidék külső arculata megegyező Muraköz síksági részével. A termények löbbjei is ugyanazok.

Roszs kukorizatermes mutatkozott itt is, mint Muraközben. A félig megnőtt szárt sárgásbarnává száritotta az aszály (némelék szerint a kukoricza is peronoszporás volt, az okozta korai száradását) s szegényes fej guggolt rajta.

Turcsin mióta a mellette futó viczinális vasut megnyitott, a varazsdiak legkedvesebb kiránduló helye. Idővel, miután az erdő hegység tövében kedvező felvéssel bír, igen kedves és kényelmes mulatóhelylyé fog válni.

Turcsinnál elértük az Ivancsioza hegylánc első hegycsúcsát. Innen dél irányban folyton lefelé halad a hegység oldalán.

A hegység változatos, Erdők, cserjések, írtások szőlőhegyek, szántók s a keskeny völgyekben rétek vonulnak el szemünk előtt, mik között helyenkint csinos községek, uri lakok, villák s szótársórtan épült apró parasztházak tarkállanak.

Ha esen előhegyek egyes pontjairól visszatekintünk, elragadó kilátásban gyönyörködhetünk. Ellátunk a muraközi hegységig, belátjuk azon szép és termékeny síkföldet, mely a sebesen hömpölygő Dráva mellett húzódik, jobban mondva, melyet a Dráva folyó szeszélyes kanyargással ketté szel s melyen hajdan keskeny tenger terült el, egy kinyújtott karja a nagy magyar síkságot borító tengernek.

További haladásunkban a vidék mindinkább változatosabb kead lenni, mindig több-több önálló hegyalakzat tűnik szemünkbe. A vonat utja balra, jobbra kanyarog, kertüligi a nagyobb hegycsoportokat, hegyhátakat, csúcsokat s a köztük összeszorult völgyekben halad. A kilátás csak a hegyoldalokra s közel eső kupokra terjed.

A csúcsok közt számos az önálló, minden oldalról völgy által határolt alakzat. — Ezeknek oldalai tögy, bükk s tenyő erdővel vannak beborítva, melyek zótájából itt-ott óriási s meredek sziklafalak fehérlenek ki. Legnagyobb és legszebb köztük az Ivancsioza csúcs, mely Zala és Vas megye távoli részeiből is jól látható. Egy széles, sziklás hegycsúcs ez, a tetejéig erdővel fedve. Az Ivancsioza a muraközieknek időjölője. Ha „fűtől” vagyis felhők takarják, — biztosan eső lesz.

Ivancsiozától délre a hegység folyton alacsonyodik. A magasabb hegyrészek — Kanlik

hegység ágai — balfelől, délkeletnek esnek. Az eddig átutazott terület dicsekszik a legszebb hegyrészetekkel, melyek az idegent igen kellemesen lepik meg.

E hegyek általában s részleteikben részint történelmi multjuk, részint szépségükkel fogva a horvát költők által többszörösen meg vannak énekelve.

A horvát nép az Ivancsioza s Kalnik hegység vidékét s magukat a hegyeket is Zagorjának, a lakókat pedig zagorecseknek (hegymögöttieknek) nevezi, ellentétben a Száva síkságán lakókkal, kiket pregorecseknek (hegyelőttieknek) mondanak, míg a drávamelléki horvátok pridnavci (drávamelléki) gyűjdnév alatt ismeretesek.

Zagorja vidéke meglehetősen sűrűn lakott. A nép általában löldhöz ragadt szegény, főleg mióta szőlőt, mely a löjvedelmét szolgáltatta, a filoxera megtámadta s kirtani kénytelen. Igen nagy darab területet láttunk, melyek a közel multban még a legjobb szőlőtermő helyek voltak s ma hajdina, kukoricza vagy kalászos vetemények sorvadónak rajtuk avagy parlagon hevernek. A gyümölcsstermelés itt nagymérvű s jó fajta gyümölcsök vannak. — A zagorecs gyümölcsés a közelebbi városokban s síkvidéki falvakban adja el. A gesztenyét s cseresznyét Muraközbe is szekérszára hozzák eladni.

A zagorecs föltölgözése a földmívelésen, szőlő- s gyümölcsstermelésen felül a vásározás, mészégetés és házi ipar. — Uton-utfélen láttunk mészégető kemenczákat. A mészert Varazda s Csáktornyára szállítják s a piacon adják el vagy faluról falura vándorolva adnak túl rajta.

Házi ipar termékeiket (a lözkanalakat, fatányérrakat, mossarakat, dézsákat, kádákat s sajtártókat) is ily módon értékesítik:

volt követelése, a késedelmező ellen kérés-
tet kellett indítani. Megkíméltetik az
aró's is az utánjárásból és perköltségektől,
macakassági esetek nem lesznek, az ügyke-
reső felek olcsóbban érik el igazságaikat. A
törvény az ellentmondással a jogtalan kö-
vetelések ellen védi meg a keresetbe vont
egyént, a járatlanabb, tanulatlanabb embe-
rekkel szemben visszaélések nem lehetnek.
A kézbesítő, az írni olvasni nem tudóknak
köteles a meghagyás dolgát megmagyarázni,
de még ha ellentmondással nem is élne,
joga van perét útjani. Ez az okos, jó tör-
vény már alkalmazásban van.

Különfelek.

— **A szomszédságból.** Varaszd városi pol-
gári őrség, fővédnöke Albrecht főherceg
elhunyt alkalmából sürgőnyileg fejezte ki
résztételét a temetésen Ő Felsége engedelmével a főparancsnok (a polgármester) vezetője mellett hat tisztje által képviseltette magát. A polgári őrség fennállásának 150. évfordulóját az idén jubiláris ünnepélyvel akarta megünnepelni, azonban fővédnökének elhunytja miatt az ünnepély megtartását a gyász leteltére halasztotta el.

— **Mura Szt.-Márton táncestélye.** Mult hó 16-án ment végbe Mura Szent-Márton farsangi táncmulatsága, mely a jól sikerültek közé sorolható. — Marssics Károly vendéglős ugyancsak kitett magáért, ami a díszítést, az ételek és italokról való gondoskodást illeti. Igaz, hogy az erős hideg és rossz utat majd lehetetlenné tették a szomszéd városokból való megjelenést, mégis mintegy 20 pár táncolta a négyest. Fesztelen jókedv uralkodott reggel egész 6 óráig, amikor is a harangszó intette haza a kedélyes közönséget.

— **Választás után.** A »Pesti Napló«-ban olvassuk, hogy lelkeszeink részéről milyen elbánásban részesülnek azok a hívek, akik dr. Wlassits miniszterre szavaztak. Általánosában nem fogadhatjuk el a »P. N.« értesülését, mert lehetetlen, hogy lelkeszeink között ne találjunk olyanokat, akik »hivatásuk magaslatán« állanak! — Kivételek voltak és vannak is Ilyen kivétel a magáról

és állásáról megfejtkezett dráva-vásárhelyi káplán, kiro' a fent nevezett lapban a következőket olvassuk: »Vugrinecz Ferenc dráva-vásárhelyi segédlelkész adta a minap kiváló tanuljelét nemes lelképásztori érületének. Kodba Márkné, pucsinai szegény asszony kéréste fel a tisztelőnd urat, kérve, hogy mondjon misét beteg férje felgyógyulásáért. A pap kijelentelte, hogy ezt nem hajlandó megtenni, mert Kodba Wlassicsra szavazott; azt is mondta, hogy ha haldokolni fog Kodba, még meggyóntani sem megy el az istentelen »liberalistá«. E kijelentések után Vugrinecz páter cselekedett is; úgy kilökte Kodbanát a szobából, hogy az asszonynak kitört az egyik lába. Kodbáné most a csáktornyai közkórházban fekszik. Nem fűzünk bővebb kommentárt ehhez az esethez, csak a jogosan felháborodott közvélemény megnyugtatására annyit, — hogy a vizsgálat es ügyben már megjettett és hogy a t. káplán ur esetével majd a bíróság lesz hivatva érdemlegesen foglalkozni, amelyhez a panasz beadott. Még csak azt kérdezzük: Hol van a hívek iránti türelem és szeretet? Bizony, bizony szomorú, hogy nekünk laikusoknak kell erre figyelmeztelnünk a pástort!

— **A »Fehérmezgyei Napló«** című förmédvényes lap még mindig foglalkozik a mi választási ügyeinkkel. — Minden számában felszaggatja azokat a sebeket, melyek nélkül ellehetnének, ha dr. Major betegeti után látott volna s ha dr. Premus nem lépte volna át a Drávát. A »Feh. Napló« előhurcol mindent; nem kímél tisztességet, nem érdemeiket, nem polgári értevényeket! — Pedig azt hangoztatja, hogy vallásunk érdekében küzd. Ez talán nem lehet igaz, mert a mi vallásunk a szeretet és türelem vallása! Imádkozni tanítsunk bennünket a »Fehérmezgyei Napló« és ne gyűlölni!

— **Ünnepély.** Márczius 15-ikének évfordulóján a csáktornyai áll. tanítóképzőintézet tanári testülete és növendékei a »Hattyú« vendéglő nagytermében hazafias ünnepélyt rendeznek, melyre a t. közönség ezennel meghívatik. Az ünnepély műsora következő:

1. Nyitvány. Sextett-finale op. 8. Bennett S.-től zongorakiséret mellett előadják: Schlegel Ferencz, Horváth János, Veinacht Lukács, Vendler János,

Peintler Géza, Goldmann Antal és Trinkl Alajos kép. növendékek. — 2. Szózat, férfiak, Mester Károlytól, énekli a kép. ifjúság. — 3. Márczius 15. Abrányi Emittől, szavalja Trinkl Alajos kép. növ. 4. Kurucz dalok, szóló férfiak Káldy Gyulától, éneklik: Németh Sándor, Radósis István, Goldmann Antal, Fliszar Miklós, Peintler Géza, Brunner István, Horváth János és Major Károly kép. növendékek. — 5. Ünnepi beszéd, előadja: Felméri Albert. — Vonós-négyes. Pleyelől, előadják: Schlegel Ferencz, Veinacht Lukács, Trinkl Alajos és Goldmann Antal kép. növendékek. — 7. Valtozatok, Bartalus Istvántól zongorán előadja: Béar Ferencz. — 8. Téli dal, férfiak magán szólamokkal Alaga Gézától, énekli a kép ifjúság. — 9. a) Tavas elmúlt... férfiak, Lányi Ernődtől, b) Talpra magyar, férfiak zongorakisérettel Boldis Ignácól, előadja: a képezdeit ifjúság.

— **Nyilvános közélet.** A Muraközi Takarékpénztár részvénytársaság tek. igazgatósága, a közgyűlés határozatának kifolyásából 40, negyven forintot volt szíves a Kisdudóvó Egyesület folyó kiadásainak fődözekére kitulalványozni. A mikor ez összegnek átulalvit elismerném, fogadja a tek igazgatóság ez adományáért az egyesület nevében legforróbb köszönetemet. — Csáktornya, 1895. február 26-án. Ziegler Kálmán, e. elnök.

— **Orosz kinttartás.** A pár hónappal eselőtt lezajlott szentpétervári nemzetközi nagy kertészeti kiállításon kinttartetteknek jegyzéke most került birtokunkba. E kiállításon több részről adományozott kinttartettek között Ő császári fensége Mihailovics Nikolai nagyherceg a kiállított védnöke által adományozott kilencz nagy arany érem foglalván el a legkiválóbb helyet rendkívüli nagy érdeklődés tárgyát képezte; mert általános volt az az óhaj, hogy e kilencz nagy kinttartetés Oroszországban maradjon, a minthogy is nyolczat csakugyan a legelőkelőbb orosz czégek vtvak ki. A nagyherceg érmeinek kilenczedikére azonban az ezen világversenyre sereglet angol franczia és német világcégek óriási versenyevel szemben egy hazai özég — Mauthner Ödön budapesti magkereskedő — érdemesített. Midőn a hazai magkereskedelem ily magas fokra emelkedését örömmel ves-zük tudomásul, ésszintén óhajtjuk, hogy földmívelésünk egyéb ágazatai is ily törekvő czégek kezeiben legyenek, mert ez esetben csakhamar fel fog az virágozni és a válság

A zágorczek nagy szegénysege egyttal műveletlenségeknek is tanujele. Zágoria tényleg Horvátországban anyagilag a szellemileg egyik legelmaradottabb része, nyomoruságos és szellemileg sötéttségben él, különben jó lekö népet a horvát politikai izgatók 1884-ben zendülésre bírták, mely alkalommal saját papjai, tanítói, szóval urai ellen fordult, kiket mint »magyaron«-okat (magyar pártiakat) aszal gyanusított, hogy még a tyukokat is megakarják adóztatni s ők az okai a nagy adófizetőknek.

Viseletük régies. A férfiak nagyobb része rövid inget s ugyancsak rövid s zűkes fehér vázongatyt, piros színű, elől pitykegomboros posztó mellényt, rövid tulpiános csuhát, booskört vagy csizmát s széles, vastag karimájú, telején elcsappott alaku kalapot hord.

A nők viseleténél a fösszin szintén a fehér és piros. Fehér, kurtá szoknya, fehér nagy-és csipkés fejkendő, mindegyik vázson vagy gylekből, piros derék s »szizama tesz ki a jellemző nő viseletet.

Lakásaikat egyszerű kis faházak közézik egy szoba, konyha s istállóval. Zágoriában, mint nálunk Muraközben a hegyvidéken, kevés községet találunk. A lakóházak elsősorban a hegyoldalakba vannak építve külön-külön vagy 3-5 ház össze-
szerveződve.

Bonno kell születni, nevelkedni, hogy ily elszánt életmódot az ember elviselhesen.

E magányban a zágorczek szellemi szükségletét természetesen a vallásában találja fel s türethető anyagi körülményei mellett ez ad lelkének megnyugvást, ez nyújt tápot, vigaszt a sivar helyzetébe való beletörődésbe.

A vallárosságot különöleg az idegen is észre-
veheti rajtuk.

Utazásom alkalmával vonatunk több búcsust vitt Bisztriczére. A nép ezt tudta vagy legalább sejtette, azért a kik vonatunk elhaladását észre-
vették: félénk fordulva letérdeltek s összehitt kézzel imádkoztak.

Megható volt látni a kis pástorgyermeket, a mint legelésző teheneiket ott hagyva a vonat közelébe siettek, hogy a búcsusok tisztelő-
térre imát mondjanak.

II.

Vonatunk a hegyek magasabb részeiből kibontakozva egy hosszú s meglehetően széles, győ nyörű völgyön rohogott déli irányban.

E völgy szelém mindenütt szelid dombok húzódnak, melyek legelőjük s szántójuk használatnak. Szőlőültvények kevés helyen láthatók.

Zlatár állomásnál óriási zaj ütötte meg fü-
lünköt. Zlatár az utolsó állomás Bisztriczéhez, a híres búcsujáró helyhez, s mit tudva, rögtön tisztában voltam a zaj okával. — Az állomáson óriási tömeg búcsus várta a vonatba való szállást. Egy részük Varaszd, más részük Zágráb felé utazott haza.

A tolongás és nagy lármá, a különböző vidékbéli típusok s viseletek nézésébe hamarjában nem bírt az ember betelni. Volt köztük magyar, stájeri s zalai szlovén, vend, muraközi, zágorczoi, túropoljei horvát stb. kiknek sokféle nyelvű beszédébe belevegylt a búcsus velt sípok, trombiták, szájharmónikák folytonos szólamá, nysegetése, a vendek zenekarának játsszása, a vasuti alkalmazottak parancsai, a nép betuszkolása és elhelyezése körül lármá, miknek következtében a zavar bábeli, a zaj irtóztató volt.

A mi vonatunkra a zágrábkörnyék népe szállt be, nagyobb részt fűhérrép; erőteljes, izmos, barna arcbőrű, lármás nép, melynek bátor fel-

lépése, életvidorsága igen meglepő volt rám nézve, mert ilyen viselkedést én eddig csak a magyarországi tapasztaltam. A nők viseleté igen érdekes, megérdemli, hogy néhány sorban bemutassam.

A lejendős kivételével ruhájuk maguk szőte és varrta sárgás színű, pamutlos vászonból készült. Az ingujak igen bök s hátul az ingynyakból indulnak ki. S a mi ruhájuknál a legjellemzőbb s legérdekesebb, széles s több soros keresztávok piroslanak a szoknyák alján; az ingynyakon és a kötényen csaknem egészen fölíg.

A leányok nyakát, ingmellét apró csecsebecsék: több soros sárga gyöngyök, tükröcskék, melttük stb. díszítik.

A kiabálással — ordítószónak is lehetne nevezni — tett folytonos énekeikkel hallgatásába töltem már kifáradván, a coupé fejlorójához álltam ki s elmerültem a vidék szemléletébe.

Gőzostunk folyton ugyanegy völgyben haladt előbb délkeleti, majd déli irányban. — E völgy, melyet déli felén a Krapina patak öntöz a szávai síkságra fut s a Száva folyó felé mindinkább szélesbül. Jutt oldala felől szelid, apróra tagolt dombok, balról meg a hatalmas Sljemen hegycsop-
port emelkedik.

A Sljeme hegység gerince északkeleti irányban vonult s nyugoti oldala meredeken hanyatlik alá az alanta futó sík területére. Erről az oldalról nem lévén előhegysége, 1035 mnyi magasságával hatalmas benyomást gyakorol a szemlélőre.

A Száva folyó mellett húzódó lapályra érve, tul az Uszok hegység keletre húzódó, rövid, de impozáns hegyláncát találjuk szemben. Innen felől ez is sík területből emelkedve ki, viszonylagos magassága jóval nagyobb hegységek képzeltelti velünk 1051 méter átlagos magasságánál.

(Folytatása következik.)

ellenuloyozva lesz az óriási haladás által. Mauthner további törekvéseitől pedig reméljük, hogy épúgy mint magterményeinknek Németország felé hathatósan utat tört, legújabb nagy diadalának terén: Orrosságban is új vidékeket fog fölítani mag-kivitelünknek.

Galay-Garóti féle Magyar Nemzet Történetéből most jelent meg a 8-ik füzet, melyben Szent László és Kálmán királyok uralkodásának története van szokott alapos-sággal megírva. E füzethez is két gyönyörű műmellékletet csatoltak a kiadó: az egyik Echter festménye után az augsburgi csatát ábrázolja, a másik Geiger rajsa után azt a jelenetet, midőn Szent István elfogja Gyula vezért és családját. A szövegbe nyomott képek száma ezuttal tizenhatsz, — egytől egyig vagy egykoru rajzok vagy természet után készült ábrák, vagy pedig egyes nagyhírű festmények reprodukciói. — Így mindjárt a füzet elején találjuk Székely Bertalan híres freskóját, László király átkel a Dráván, utána következik: Sváb Rudolf német király, (a merseburgi székesegyházban levő sírfeléről), Szt. László fej-ereklye-tartó szobra. Salamon állítólagos tornya Visegrádon. Kun Lovas. Szent László pecsétje. Szt. László karcsonti ereklye tartója. Szt. László és neje Szt. László ezüst pénze. Kálmán király pecsétje Keresztes vitéz az első keresztes háború idejéből. Keresztes vitézek az első keresztes háború idejéből. Normann gyalogos vitéz a XI. századból. Zára. V. Henrik pecsétje. Dömös. Ismételve figyelmébe ajánljuk e kitűnő munkát minden magyar olvasónak. A füzetenként 30 kr. 60—62 füzetben a mű teljes lesz

Vaszary Kolos életrajza. A „Korrajzok” című új folyóirat egyszerre négyes füzetben adta ki a biboros hercegprímás életrajzát. Az arcképpel és kézirattal díszített vaskos kis kötetet maga a szerkesztő Dr. Kőrös László írta. Vaszary Kolos az egyházipolitikai küzdelmek egyik legkiválóbb történelmi alakja. Békés szelleme, lenkőlt idealizmusza, tündöklő hazafisága és fényes szónoki tehetése becsültte tette a nevet a trón-tól a kunyhóig. — Életrajza valóságos korrajz. Adatokban gazdag, feldolgozásban gondos; több érdekes aktája most jelenik meg először a nyilvánosság előtt. Összintén ajánlhatjuk olvasóinknak. Az ünnepeit egyháztöredékek rokonszenves hangulattal megírt életrajzának ára 1 trt 20 kr.; — előfizetőknek 90 kr. A husz ivnyi kötet megrendelhető a „Korrajzok” kiadóhivatalában (Budapest, Andrássy-ut 25.). Kapható minden nagyobb könyvkereskedésben is.

Midőn a nagyközönség figyelmét Ungváry László csoglódi hírneves gyümölcsfa iskolájának mai számunkban közzétett hirdetésére felhívánk, különösen kiemeljük, hogy nevezettél a százezrekre menő mindenféle nemes csemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa vadonoz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, doucin, paradicsom, szilva, prunus-myrobolana, saint-Julien, bosztercezi szilva, eper, sejmeggy, sárga barack, mandula és kőkényből.

C S A R N O K.

Böjti történet.

— Irta: Haarsy Kálmán. —

Hogy a farsang minden körülmények között rövid, az igen élénken fog már nem is sokára mutatkozni. Ugyanis a sajtó és parlament holmi mezőgazdasági válságról beszél, innen-onnan január, elsejétől a mostani hamvazó szerdáig bőven hét hétig tartott karneval uralma és még sem volt elég. A szita és kefekötők, Harcsi bátorság nevel viselő hadastryán egyletek, jótékony thea és leves osztó intézetek és ég tudná még miknek tánczvizalma a farsangból kiszorult. Ezek aztán mind a böjti igénylik a ma-guk lényes sikerű tánczvizalmát. Rottenetes,

hogy a tönkre jutott és a bálók miatt el-adósodott családapák lábra állítására ilyen jótékony czélú tánczvizalmak nem rendeztetnek.!

Tisztelt olvasóim. De én nem csak elmondására fogtam tollat. A Kis-vályu-falvi hentesek mulatságáról írok, melynek lady patronesseje Pléh Józsefné azon az alapon, mert ő az ő polgári számítás szerinti két métermázsájával a legjobban tud imponálni.

A megalakított ötven tagu rendező-bizottság már annyira a részleteknél tartott, hogy a distánczrendet és diszmeghívót fogalmazta meg.

Az előadó egy kis keszeg képő virslis volt, de a lelkesedés megpirosította. Ugy deklamálta a meghívót, mint Szacsavay az Ecsegéraj darabját. Odáig sökkent, hogy személyjegye egy forint, családjegye 2 forint. Dongai fölsziszszent. Serelem akar történni a hentesek elite böjti mulatságán.

Dongai föllállott. Kordován, sziros nyakán megimbolyogott hatalmas feje. Homlokán az erek kidagadtak mint térképen a folyók, lábával toporzékol, mintha nemis rendező-bizottsági ülésen lenne, hanem odahaza taposná a káposztát.

— Hogy tetszett mondani? A vigalom belüli meghívóval egy kis hiba esett. Az én gusatusomnak éppen nem teszik ez a ki-tétel: személyenként. Tessék csak a kife-jezést úgy venni, hogy a nép ajakán él. Hiszen kérem alásan, a hol személyekről van szó, ott a tisztességes magyar asszony elpirul. Én személyeket a hentesek vigal-mára nem engedhetek. Styláris módosítást ajánlok, hogy személyenként igazították ki páronként. A hentesek többsége helyeselte az indítványt, de Pléh József fitymálva szólott köbe: Micsoda ódiság — az előre törő moraj dühbe gurította Pléh urat.

— Igenis ódiság, mert mit számlálnak a vásáron is páronként? A birkákat. Kö-vesse meg Dongai ur, mi nem vagyunk birkák.

Hogy tulságosan ne szaporítsam a szót, kijelentem, ezen bizony keményen összehaj-tott a trendezőbizottság. — A lapok efféle részleteket közöltek belőle: nagy botrány a hentesek gyűlésén, a székli ába mint argo-mentum, a viaskodó bálrendező, a sebes-tülteket nagy gondtal, részben a kórházban ápoliák. A tudósítások azzal végződtek, hogy az ellentábor két hőse Dongó és Pléh elke-szeredett pört folytatnak a bíróság előtt.

Szóval most is igazolva lett, hogy a ki szelet vet, vihart arat.

Dongó ügyvédje Csontos Márton volt, a ki azon misztikus kijelentést tette, hogy a pör bizonyos, bár kissé fortélyos.

Semmi az! — susogott boszut lihegve Dongó. — Én boszut akarok. A költséget nem sajnálom.

— Még kétszáz forintot se?
— Nem én, még annyit se,
— Hát jó! Kétszáz forintért a maga részére libbentem az igazságot.

— Szívesen megfizetem, de egy kis részletes fölszámítást kérek.

Csontos egyenként bediktálta az össze-geket: tényvizlát, panaszlevél, szakértők, napi és munkadíjak, információ, felebbe-besés, előre nem láthatókra, az egyes tételek a Dongó felszámítása szerint 190 forintot tettek ki.

Mosolyogva szólott. No, lám, még nekem van 10 forint rebachom. Mert azt hiszem, most már minden föl van számítva?

— Ördögöt, van! kifelejtettem valamit.
— Mit?
— Hát az — eszményi bélyeg, hát az kutyá?

Dongó ur pedig fizetett, mint a köles.

Tisztelt olvasóim pedig ezek után mel-tán kérdezhetik, hogy miért neveztem el históriámat böjti történetnek. A megfejtes igen egyszerű. A pört folytatták, ugyanis elegánsan megböjttették a pört, tekintettel az eszmei bélyegekre. — Azóta Kis-Vályu-Falván nincs rá eset, hogy böjti mulatságot rendezzenek.

Nyilttér.

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelős-séget a Szerk.

NYILATKOZAT.

A vidéki lapok egy némelyikében „Nyil-atkozati” czimvel Haldek Ignác aláírásával egy nyilttéri közlemény jelent meg, melyben Haldek Ignác magkereskedő, a ki rövid idővel ezelőtt a budapesti kir. Törvényszék fenyítő osztályának nyilvános tárgyalási ter-mében vádlottként a vádlottak padján ült, saját kényelmetlen situációjának leplezése végett az ellene még mindig folyamatban levő büntügyre vonatkozólag a vidéki köz-zönséggel egyetmást elhithetni igyekszik.

Ezen tendenciózus híreszteléssel szemben, de annak előrebocsátása mellett, hogy egy bírói határozatnak jogerőre emelkedése előtt senki ember fiával, különösen a még joger-őre nem emelkedett bírói határozat által érdekelte féllel polémiába nem bocsátkozom, szárazon csupán annak konstataálására szor-ítokom, hogy a budapesti kir. törvény-szék mint büntető bíróság előtt szabá-lyszertlen lefolyt büntvizsgálat alapján a buda-pesti kir. ügyészeg — mint vádhatóság hivatalból Haldek Ignác magkereskedő ellen vádindítványt tett és a főmértőságu kir. Curia 7307/B. 894. sz. a. kelt határo-zatával éppen a vizsgálat adatai alapján Haldek Ignác magkereskedőt a lopás bünt-tettére való felbujtás miatt vád alá helyezni rendelte.

Az ezen vádhatározat folytán megtar-tott végtárgyaláson a közvádoló kir. ügyész ezen tárgyalás fejleményeihez képest a vá-dat fenntartotta és Haldek Ignác magke-reskedőt a lopás büntettére való felbujtás hivatalból áldozendő büncselekményének el-követése miatt indítványozta megbüntettetni.

Az első fokban eljáró bíróság vádlott Haldek Ignácot felmentette ugyan, de a büncselekmények megtorlásának szorgalma-szására hivatalból vádhatóság nyomban nyilvános tárgyaláson a felmentő ítélet ellen fellebezését jelentette be.

Haldek Ignác felmentése tehát még nem jogerős és felelő bíróságaink vannak hivatalba Haldek Ignác eljárása felett ítéletet mondani; ő maga saját ügyében bíró nem lehet és nyilttéri közleményekkel bíróságainkat praecooccupálni nem fogja.

Ennyit tartoztam az igazság érdekében kijelenteni, de polemikiába Haldek Ignácczal nem bocsátkozom, csak azt kívánom még megjegyezni, hogy merő valótlanság az a mit Haldek »nyilatkozati»-ában még eddig jogerőre nem is emelkedett felmentésének okául felhoz.

A kit a Curia jogérvényesen lopás bünt-tettére való felbujtás miatt vád alá helyezett és a ki ellen a vádhatóságot képviselő kir. ügyész ezen büntelt miatt a vádat nyilvános végtárgyaláson hivatalból fenntartotta és a ki ellen végre a kir. ügyész fellebbe-zése folytán a bünvádi eljárás még ma is folyamatban van: az ugyancsak hiába fe-nyegtetődzik hamis vádaskodás miatt való feljelentéssel!

Mauthner Ödön.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

8 urednikom može je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve političke tiende se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovcu.

Industrijstvo:

Kajšara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

K a v a.

I.

Jutro je. Sunce se pokazuje vu našu sobicu i budi nas. Stanemo se vmivamo se i opravljamo. Pak kada smo i te muke preterpeli, sednemo za stol, da popijemo našu kavu. Ej, al nam ide vtak. One sumornosti, skojom smo s postelje sdigli, nestaje, krv kakti da lehkeše vu žilah teče. a uoge kak da bi hotele same od sebe poleteti. A stopram po obedu „rna“ kava!

E pak kad vam je prijatelj, tak povoljna kava, budem vam pripovédal o njoj koje kaj. —

Domovina kave je okolica Caffa i Anareja vu haleškoj visotini. Ovdj raste kava kakti divje šikarje po kamenitih tlih. Drugač je kavino stablo 6 do 10 metrov visoko. Drávo je vitko, komaj 9 cm. debelo. Krosnja je pravilna, listje tamno i gladko. Cvét je droben i bíli. Plod (sad) spodoben je na ož črešnji, a kak hoće dosreliti, tak preménja i svoju farbu: najprvije je zelen, onda pošuti. a na zadnje je čerlen i fioličen.

Ako odpremo črešnju, našli budemo vu mesu košćicu a vu njoj sème. Takov vam je i kavin plod. Vu mesnatoj ljudski ležiju dva sémena omotana s tenkom ali jakom kožicom. To semenje dobada vu trgovinu. Gdo da ga nepozna?

Kava cvete za malo né celo ljeto a plodi i onda, kada je već 40 do 45 ljet stara. Vu Arabiji, gde najbolje kava raste, puščaju da stablo do svoje navadne visine poraste; dolnje grane (avrže) kleštiraju, odeskavaju a najgornju držiju za najbolšu. Prvi put cvete mladica komaj vu drugom ljetu. Pokedob plodovi (sad) nejednako dozrěvaju, treba ih na godinu više put obirati.

Na suhijh méstih jesu zrna menjša, ali imaju vuogj vugodneši miris (duhu), kaj se pri ostalih felih stim postigava, da se pobrana zrna ostave, da dozrěliju. Arabaka dozrěva za 3 ljeta, ali i najhujša dobi za 10 ljet isti miris (duhu).

Kak plodovi (sad) dozrěliju, treba ih pobrati. Na to ih treba očistiti, t. j. meso i onu tenku kožicu kaj zrna ovija, odstraniti. Pobrani se plodovi prestreju ili nakupčaju i poléju vodom. Meso počne vreti a za dva do tri tjedna jesu zrna suha. Onda ih deneju vu meline, vu kojih se ona drobna kožica od zrna samvga odlepi.

Po gdekoje stablo daje 8 do 10 kilograma suhijh plodova, ali ta su već rědka. Na Javi dobivaju od jednoga stabla stopram 0.25 do 0.5 kilograma čiste kave; vu Brasiliji 2 do 2.5 klg., a vu Arabiji dapače i tri. Vzamemo li, da je na jednom hektaru zemlišća posadjeno do 2560 stablah, to

budu ova stabla dala na jedno ljeto 278 kilogramov čiste kave.

Vu drugih se krajevih ostavlja meso, da se na suncu osuši i od zrnca odljepi. Kavu, kakvo od trgovca dobivamo treba pržiti (pečti). — Stim prijemlje ona ponajprvije svétlu, a potlji zevsema tamnu smedju farbu. Pečena kava nesme dugo vremena ležati, ar bi drugač zgubila svoj ljepi miris (duhu), od koga vse zavisi. Pokedob i pečena kava vu trgovinu dohadja, gledali su da joj miris (duhu) občuva u, pak su vsako joće toplo zrno stučenim cukorom posipali, koji se je okolo toploga zrna vu tenku kožu pretvoril. — Za frančekzu vojsku směčaju stučenu kavu s cukorom pak od te mėsovine dělaju male tablece, koje treba samo premolomiti i vu toplu vodu hititi, pak eto gotove kave. — Pečena zrna treba, da se samelju. Turčin stuče samo tuliko zrnja kuliko mu je za jednu porciju kave treba, pak ih polije vrućom vodom. Pri nas ostaviju da se prekuhana i proedjena kava vsedne. Vu prvashje doba delali su od kave vsake fele hane i pitvine, veda ju pijemo samo s mljekom i cukorom ili čistu črnu. Vu izhodnih zemljah a po gotovo vu Mesopotámiji naměčaju vu kavu vsake fele dihalje. Vu Egiptu zgeju pod kavom i poleg nje kakvo dlšeću smolu, da dobi ljepši miris, duhu. Arapin nosi navék sobom čelu sprave za

Z A B A V A.

Najdjeno povrnuti.

Gospon školnik iz N. si ipak nije nikada mislil, da bu radi jedne klobasice, koju su mu prije nekoliko godinah ukrali i radi jednog starog kišobrana (ambrela), koj je pri njem na kvartiru ostal još kajkakovih nepriklakah i nepovoljnostih imal.

Ali je ipak do toga došlo.

Jer, kad bi jednoč posve mirno u svojoj sobi bil sedel te po thekah svojih dijakov raznovratne črlene poteze i kvake i križe bil delal a k tomu svoju pipu pušil, pokuđi na vratih i nutar u sobu stupi jedan sumnjivac, kojemu je na prvi pogled bilo na licu videti, da si je počastno građianstvo u Lepoglavi ili Munkacsu priskrbel, u onoj najme velikoj kući sa mnogimi obloki i med osobito izabranim družtvom.

Taj obraz kakji ježova koža, svetlim debelim zgnatičnim nosom, bil je u svojem zahatievaju, kak su već takovi uvijek navadno, kratak, jer on je samo med posmiehavanjem i kiseđi se dal znamenje, da je samo došel po svoju zaboravljenju ambrelu, koju si sad hoće uzeti, jer je vani baš sad grdo vrijeme, da ne kak svila na tanko, nego prst debelo dešdj pada.

„Je znaju“ — veli sumnjivac, pklamkam bi do prestrašenog školnika bil bliže stupil te ga s desnem laktom, iz kojega je voda na liepo zmeteu pod kapala, prijateljski drukne: — „Ja sam Hanzek Lumpić, koj je lani pri njih komoru razbil. Jeli se mogu sad na me zamisliti? Ja bar mislim, da je. To je i onak bila najveksa bedastoča k jednomu školniku iti razbijat i krast, a i nisam nikaj drugo našel, kak jednu posušenu hektkašku klobasica u komori, a u kištici stola nekoliko cedulic, koje se školskoj dieci davaju, za da imaju doma kaj pokazati ako su marljiva bila. te iz kojih niti nebi moći bilo krivoga pasuša skup skeliti. Na zadnje me nisu pak još ktomu na malom prestrašili, kad su iz avoje spalnice s pistolom u ruki van došli. A kad je njihova stara pričela kričati, sem čez oblok van smaknul i po žlebu se na zemlju spustil te sam u toj meit moju ambrelu u komori zaboravil. Ja već po njega nisam mogel dojt, jer su me šandari još u isti dan vlovili te k japici a Egersezeg poslali. No, barem sem bil obiskrbljen čeljih dvanajst mi esech. Em je i to bila za me sreća pri tom skupom vremenju. Sad ali sam svoje odsedal, pak bi prošil za moju ambrelu.“

Da je gospon školnik na te galženjakove rieči kakti kačec srdit postal, nebude mu nitko za zlo vzel.

Nu posabljeni kišobran se je dakako od-

mah zamislil, em ga je sam još za petdeset krajcarov šleiferu prodal jer mu je bil samo na zadevi, a to pak mu niti u senji nebi bilo na pamet došlo, da ga bu tolvaj ikad nazad trebal.

I tak si je svojoj srditoati dal podpuno oduška, kad je tolvaju vrata pokazal.

Ali tko se nije dal prestrašiti, to je bil prevejani razbojnik. On reče:

„Ako gospon školnik hoćeju iz toga tonusa govoriti morem i ja druge šice napeti. Gospon nek nemisle, da se mi huncvati u paragrafe nerazmeme. Za ono bedasto razbijanje, kaj i onak nije nikaj nosilo, sam ja pošeno bil kažjen a i sudbene stroške sem platil mojim diegom onde. Ja sam se dosta zmrzaval, kad sam oiel dan moral po zimi rubje prati a i druga diela obavijati, ali je zato ambrela još uvijek moja, pak ako ju je gospon školnik našel, tak ju mora onomu, čija je, natrag vratiti, to je pravo i pravica. Ako mi gospon školnik za ambrelu dade jedan forint, tad sem zadovoljan. ako pak ne tak odmah idem k sudu ja bi ipak rad videl, jeli nakon moraju i pošteni ljudi štovati, ili je samo za nas ovde.“

Kaj si je hotel dobri gospon školnik? Kaj bu tak daleko dal dojt, da ga budu pred sud zvali, ili bu bolje ako spametneši popusti? Na zadnje makar je stvar u svojoj glavi ob-

kubaje kave: malu zeljenu tablicu, na kojoj przi, peče, i mali lonček, vu kojem ju kuva.

Is mesnate ljuske kavina ploda déla pored toga Arapin nekakvo vino, koje ima vsa ona svojstva koja i kava.. Na otoku Javi i Sumatri délažu iz kavinoga listja nekakov čaj (teh), koj nimalo nezaostaje za kinezkim.

Naiboljša kava je Moka. Zrna su mala i zelenkasta Ta kava dohadja rédko vu većoj méri vu Europu, ar ju ponajviše piju bogati Turki i Persijanci. Mimo ove feje imamo ih vnožinu drugih, koje rasteju po indijskom otočju i vu Ameriki.

Kava savsimlje vu trgovini jedno od prvih méstah; pored cukora, riže (rizkaša) i nekoih drugih prirodniha mislim, da nejma stranog proizvođa, koji bi se vu tolikoj méri vu Europu donášal.

(Drugi put dalje).

Prirédil: Glad Ferenc.

Pravi put k blaženosti.

Ně je pravi Magjar, koga nezaboli srce, kad je one žalostne glase čital koje su novine donesle iz dolnje Magjarske Alföld zvane. Bolno je pomisliti, da je to naš četiti, vréden, marljivi narod, kojega i inostranski svét tak pozna, da je za život sposoben narod, da se da od jednog para kolompae zanoriti, te se u hiljadah združii u tom uvérenju, da bude se usrećil, ako se upre zakonu i redu, onomu zakonu i redu na kojem se čitavi orsag temelji. Povadja se za vodji, med kojimi su oni, koji su zmed zemaljskog paka vodji postali, za stalno misle, da dobro činiju, te neopazaju, da nje upotrebljuje par ljudih koji iztoga žive, da nezadovolstvo si je, te ili svoje kolo tim vodi, ili pak zraven za svoju svrhu rabi one peneze, koje je mnogi siromak sa znojem svog truda pribavil i skup spravlil. Ali onda, kada dojde nevoja za kruh, jako čuva svoju kožu, te samo druge huati proti sabljam i puškam.

Svaki zna, da je onde u istinu težkoča.

Samo, da pravomisleđi čovék i to zna, da toj nepriliki ně je to vracstvo, da pobune puk te ga uvéravaju, da ako par hiljadž ljudih se gene, da oni od dna preokreneju čeli orsag te ga porazdele med sebe.

Proti nasilju nasuprot sasilom i dršava, koja je zbog toga, da obrani imetek svojih purgarah, ar niti ovaj imetek ně je ukradjeno blago, nego pri najviše ljudih ili po njih samih ili pak po roditelji njim istrudom prikrljene blago.

Pak ravno zbog toga, ar većina državljanaš něje školna pristati na to, da na razdelenje pustitu priskrbu, uvék bude država oblast jakša, pak i onda, ako ne samo u jednoj, nego i u stotinah u stotinah okolicaš se združje te postavi proti njoj ionl, koji bi bi na ov način rado do imetka došli na lvhki način.

Zahman se anda nadjeju, koji misli, da je dovoljno samo se zjediniti, skupa dršati, da budu najzad ipak oni jakši. Ta vidimo u inozemstvu, gde vre par desetak ljetaš uznemiruju i podjzu se posleniki (težaki), koji su takaj dobro spremljeni i koji vu istinu više zroka imaju na tužbu, dočim višeput doista nejma zalogaž kruha, gde u Magjarskoj ravniui Alföldu, nigdo još od glada ué je umrlo, koji delati boče, te enda nije nigdar dosta težakah zmoči; na hiljade dohadja ljetomice ouamo s Gornje Magjarske siromašnih slovakah, koji više nepotrebujući, niti s dalka ně je tak vrsten težak, kak bolje živući alföldski težak, koje anda samo samo zbog sile ondé upotrebljaju.

Vidimo anda u inozemstvu, da dok ovi težaki silom nastojiju izvojvati si nekaj lza toga pritisak samo delamčen njim nasuprot zakonskimi sredstvi time, da u orsacku spravišće postaviju svoje ljudi, gde javno progovaraju, pokašaju na istinite nepravde si, mnogo su takvih zakonah izposlavali, koji u istinu na dobrobit bivaju težaku.

Moči je od toga mnogo felih govoriti, ali životni primer skušanja živo poleg toga glasi, da bi naši alföldski težaki, da bi onu silu, koju tim dobivaju, da se na hiljade združjju u obćenitu svrhu, nebi na to obračali, da čine nasilje, nego istina nato, da bi mirnim putem nastojali pomoći svojoj sudbini, neodvisini bi

postali od svih omih, koji njim bud s poslom budi s penezi lihvariju, koji bi je istinuti, pritisakati hoteli. Ar dočim nasilje čine, krv i peneze izmjenjući, sebi i drugim kvar prozročujući, za ljeta i deseteh ljetaš nikamo nebuda zasli, mirnim pako putem za kratko bi vréme mnogo doprineali svojoj sudbini.

Moč u jako dobrom méstu išču a zjedinstvo. Ali da zatim jako zlo upotrebljaju tu silu ili moč, to vrlo dobro moreju videti na lastovjitiš peldah. Iza ljetaš uznemiruju i buniju vre, pak kaj su postigli dosad? Malo, skoro ni s više od ničesa. Nasuprot neka glediju kakve posledice se tomu, da bi ove u se zadržavajući moč na to upotrebljii, da bi se u raznorike svrhe sdružili i osnovali.

(Drugi put konec).

KAJ JE NOVOGA ?

Vu Budimpešti, 19. februara.

Zastupnička hiša dovršila je nakon četirmesečna trajanja proračunske raspravu. Ministar podnesel Lukács je namah financijski izakom za godinu 1895 Bilancija izkazuje: redoviti izdatki 421,072 668 for., investicije 20,762566 for., izvanredni izdatki 20 095195 for., prelazni izdatki 6,597 802 febr., ukupni izdatki 468,528.061 forinti. Ukupni prihodi 468,550.257 for., višak 22 196 for.

Vu Budimpešti, 22. februara.

Vu večerašnjoj konferenciji narodne stranke isjavil je grof Apponyi da je na véstima o fusiji samo toliko istine, da ga je ministar-prezeš baron Bánffy posval, neka zapodene pregovore. No pokedob je barun Bánffy odmah na početku izjavil, da nemore vu vojničkom pristati na nikakove narodne zahteve, to su se pregovori razbiliš Grof Apponyi posval je na to stranku, da ostane na svom stanovištu, kaj je ona i jednoglasno zaključila.

Dugovi razkralja Milana.

Način življenja razkralja Milana dosta je poznat; on je svojom razkalase ostjuna ne samo sebe upropastil, već je i Srbiju dopeljal vu velike financijske neprilike, ni negovoreći o tom, koliko joj je moralno naškodil. Vezda javlja „Kel. Ert.“, da je malo utanja, da bi se Milan kaj prvije povrnuv vu Srbiju, ar ga čekaju jako nevgodne stvari. Ruski car Nikola poručil je najmre mladomu srbakom kralju Aleksandru poušdanim putem, da bude, čim se njegov otec povrne vu Srbiju, agrarna banka „Volga Kama“ tužbom utjerala od njega ona dva milijuna franakah, kaj mu ih je po zagovoru cara Aleksandra posudila, tar se intabulirala na njegov privatni imetek. Milan je onda sadal poštenu réč, da se više neće vratiti vu Srbiju, a sna se, kaj je svoju réč obdržal. Zvun toga duguje Milan grofu Braju bivšem prajskom poslaniku, 500.000 franakah.

Grof Bray bil je vrlo intiman s Milanom, a ov je vpotrébil tu intimnost, pak ga je „stavil na pipu“, sadavši mu poštenu réč, da bude dug sa jedno ljeto isplatil. Medtemtoga su prešla tri ljeta, a Milan je kavallrski savoravil Na to je minule jeseni grof Bray došel vu Belgrad, da smieli Milana na dug. Milan ga je odpeljal na vadasiju, obrekel je, da bude sa tri mesece vse vredil, — a sa tim je odputoval vu Paris. Grof Bray kani trašbinu zatuziti.

račal kak je hotel jedno malo je stvar svikak smrdela.

On je anda popustil i platil ambrelu sa tvrdim sreberrnim forintakom, na sto se tatinalepo zahvali i u prvu krčme odručje.

Jeli pak je gosponu navučitelju negova zažgana pipa i nadalje v tek išla, nemrem povedati. —

No, komaj!

Imak Stern dojde s dvemi ridjani k zemelskomu gospodinu N., ponudja mu je, da je kupi i hvali je nad zvezde. Zemelski gospodin pregleda konje, koji su pod jedra kolca potprešeni i kakti viestak odmah vidi da konji nikaj nevaljaju i da imaju raznovrstne falinge. On medjutim Sternu neće odkriti, da je falinge pri konjih našel samo zgovori, da je nemre kupiti jer je jedan ridjan bolje svetle dlake nego drugi, anda, da nisu posve iste farbe, a takova on nemore trebati.

Ali Stern se stim neda odmah odputiti, nego zamoli gospedina, da bi slobodno pred njim konje malo poteral, za da bu videl kakvi su to fini konji.

Na ovo gospodin privoli s tam pogodbam, da najprije mora posve lagano tierati, jer gospodin je videl, da se ga drugađ nebu mogel riešiti a i baš je on dan bil malo bolje volje te se je malo hotel šale vštiti-

Stern pusti konje sa svim po malo koracati te kad su u okrug iduč došli do gospodina veli ov: „Jako dobro, samo da nije ov jedan ridjan svetliji od drugoga.“

Zatim si pusti konje u čvrstom koraku mimo sebe defilirati. I opet isto: „Jako dobro, samo da ov jedan nije svetliji od drugoga.“

I opet veli Sternu neka sada tiera konje u kasu, zatim opet u jačem kasu, ali svaki krat je konac isti: „Sve je dobro, samo da ov jedan nije svetliji od drugoga.“

Stern sada sva svoju mudrost i govorničtvo kak najvučenesi ablegat skup pobere te pričme svu moguću i nemoguću dobrotu svojih koutah hviliti.

„No, anda“ — veli gospodin — „Neka jedan krat u gallopu (zagrabce) okolo potiraju.“

Stern to učini, ali opet mora od gospodina čuti: „Jako dobro, samo da jedan nije svetliji od drugoga.“

Stern pričme opet konje hviliti i prepovodivati.

„No tak nek je jedan krat u karrieri (veliki zagrabce) okolo daju preleteti.“

Sad je ipak već Sternu bilo odviše toga, te kak da je u se došel veli: „No za Boga miloga, to ipak nije nikakov Gešeft! Poslie karriere bi ipak jedan ridjan, kak i do sad, svetliji ostal.“

Obrne svoja kolca i odpelja se domov. —

Em. Koltay.

Pobégel blagajnik.

Blagajnik (kasapreceptor) pučke banke u Casinu, u pokrajini Caserta u Italiji, Giuseppe Caravaggio, pobégel je sa 145.000 lirah kaj se nezna kam.

Kradja vu Budimpešti.

Pred jednim tjeđnom provalil je nepoznat tat vu stan grofice Károlyi vu Budimpešti ter vkral oringline od gjunjia i dragog karnenja vu vrednosti od 3000 forinii, drugi dan po poldan vlovljen je tat pomoću zlatara, pri kojem je hotel oringline prodati. Medtmitoga mu je pošlo rukom da od redarstva pobégne, ar ga stražar nije dobro čuval. Stražara su onda takaj vlovili. Zločinec se je dapače odpelal vu fjakeru, koji je stal pred vuličnimi vratu orsačkoga nadovetničtva.

Za par danov vlovila ga ipak policija vu Stolnom Biogradu (Székesfehérváru) zove se Jurkovic 22 ljeti star i dijak je akademije.

Pronjevarenje vu Budimpešti.

Budimpeštanski spekulat Erneyi, koji je ondi imel menjačnicu, stavil se pred par duevi pred sud s prijavom, da je pronevjeril (zatepel) velike penese, koje su mu povjerali njegovi 'klienti. Moral je, kak veli, platiti znatne bursovne diferencije, pak je vzal tudje penese. Erneyi se hotel skončati, ali su ga vu tom zaprélili rođjaki. — Vsa pronevjerena svota iznosi 150.000 for.

Kralj lutrijaš.

Farkaš Melko, koji se odsedel 4 i poljeta vu reštu segedinskom zaradi poznat prevare, pušđen je 18 februara na slobodu. Dočekal ga je brat, s kojim se je vu kolih odpeljal na bahnhof, a odnud je išel vu Arađ

Streil iz nepazljivosti lastovito děte.

Devet jjet stara očenica Ana Bedeković vu Abonyu, dobila je od navučitelja Rumpolta nalog, da ponese svomu otcu, koji je strojar, revolvera, neka ga popravi. Děvojčica je srečno donesla revolvera dimo i predala ga otcu, a kak se je obrnula k vratam, začul se šus i ona je opala težko ranjena na pod i malo za tim vmrla. Otec nije opazil, da je revolver nabit, pak je s nepazljivošću sprozil i vamrtil svoje děte.

Samoubojstvo vu mrtvečkoj opravi.

Vu petek vu jutro našli su vu bečkoj ubožnici 76 ljet staru vdovica trgovca Elizu Amon mrtvu na njezinjoj postelji. Na večer bila se je oblékla vu mrtvečku opravu, zatim legla vu postelju, izpila gífta i vzela križa vu ruke, sklopila ih na praih ter tak čekala smrt. I doista je za kratko vréme starica preminula. Njezine sustanarke (žene, koje su bile šnjom na kvartiru) misile su, da je zaspala.

Imétek Rotšildah.

Parížke novine „Signal“ pišeju, da imétek Rotšilda iznosi vezda 10 milijarda franaka; franczka lóza ima od toga jednu milijardu. Ljeta 1877. imali su Rotšildi komaj polovicu od te svote, anda vu 18 ljet se je podvostručila. Preračunalo se je, da bude taj kapital ljeta 1965. narasel na 300 milijarda. Sa inteređom ove šume penez moglo bi se zderžavati 37 milijunov ljudih, anda vse ljudstvo celé Franczke. — Ljeta 1800. nije imel ded Rotšildov nikaj, stopram pri bitki (taboru) pri Waterloo — počel se je zdigati.

Črv vu oku.

Vu pokrajini Saskoj vu varađu Hettstedtu znašla je neku osemmajst ljet staru devojku strašna nesreća. Devojkica je već poljeta čutila veliku bol, kakti nekakvu vrtanje vu jednom oku, dok joj nazadnje nije započel popušćati vid (videnje), koji je i vu zadnje vréme čisto zgubila. Pred kratko vréme na navuk doktorov vtisla je devojka na kliniku za oči vu Halle. Po pazljivem viziterovanjem i iziskavanjem. doktori su znašli, da devojkica ima črv vu oku, koji je zadnje děle, strani očne šupljine zevsema izgrizel. Pokušadob jo oku izgubilo vsaku vidnu silu, morali su oke izvaditi. Po tom jednom operacijom izvadili su velikoga „pesjega črva“, koji je devojkici — koja se je vu detinstvu vnoogo zjednim psetom igrala — šrez nos došel vu oko. Da toj betečnici nisu oke izkopali i črva izvadili, ona bi najđuže pol ljeta još živela, ar bi ojoj črv došel i vu možđjane. — Zapametite si roditelji to, ter čuvajte decu ed psov!

Malo statistike.

Ljeta 1893. izvlečeno iz Seine 27.807 mrtvih telah, a to iz vode, koju pijeju Parizljani. Iz te vode izvlečeno je 5.652 psi, 3.307 mačkov, 9 108 štakorov i mišov, 1720 kokoših, 2.942 vtice, 4.203 domaćih zajcov, 789 svinjah, 7 teličov, 4 ježov, 33 konje, 15 bikanov, 2 šrebeta, 13 jopicah i 6 kačah.

Kina ima 200 miljah željeznice. Japan 1.912 miljah. Vu zjedinenih deržavah vu Ameriki ima 2.300 zenskih doktorov. Vu dobrotvornom zavodu vu Parizu, koji stoji pod gradskom upravom, potroši se na ljetu jeden i pol milijuna jajec, a kupljena su za 220.000 franakah.

Kratke novosti.

— Nadherceg Jožef, koji vsako ljetu duže vremena boravi vu Wörishofenu na vraćenju pri plebanošu Kneippu, podpisal je za gradnju željeznice od Türkheima do Wörishofena 20.000 marakah.

— Vu Budimpešti izgradilo se bude vu razdobju 1895. do 1897. sedem novih vojarnah (kasarnah), koje budu nosile imena austrijanskih feldmaršalah, nadhercega Karla, Albrechta, grofa Nádasdy, grofa Ivana Pálffy, baruna Laudona, grofa Hadika i Radeckoga.

— Iz Italije javljaju, da ondi još navék traje strahovita zima, za — 14 do 18°. Špitali su prepunjeni, pomor podvostručen.

— Zima vu Dalmaciji. Na putu izmed Drniša i Knina našli su 17. februara zmržnjene četiri muže i jednoga žandara. I vu Sinju so nastradali težaki, koji su delali na cesti. Vu Dubrovniku, gde tak rekuć niti nepoznaju snega, opalo ga je tuliko, da već tri dni leži po vulicah. Ovakove zime niti najstareši ljudi se nezmišljavaju. A da je ta zima sa — 7° R. vu Dalmaciji puno osjetljivija, nego li pri nas, razuměva se po sebi, ar n. pr. vu celom dalmatinskom primorju néga nigdi peđih niti dvoji oblaki.

— Vu Haulburgu, 21. februara. Dneva 20. juniuša odprl se bude severo-izhodni morski kanal. Pri tom budu se po vsjoj prilici zestali car i kralj Ferencz Jožef, car ruski Nikola i talijanski kralj Umberto.

Nekaj za kratek čas.

Kaj je najbolše na svétu.
Turskic esar (svojemu veziru): „Kaži mi vezire, kaj je najbolše na svétu?“
Vezir: „Svétli cesar! da ti istinu ka-

žem: Tri stvari su najveće dobro na svétu. Prvo: žena, — drugo: smrt, a tretje: nevolja.“

Turski cesar: „Kak to?“ To nije moguće? Ves svét drži prav te tri stvari za najveće zlo na svétu!“

Vezir: „A Ti slušaj! Da nije žene, nebi bilo ni Tebe ni mene, — da nije smrti! nit bi Ti bil car, ni ja vezir, — a da nije nevolje niti bi Ti trebal mene, niti ja Tebe.“

Dober posel.

Direktor željeznice: „Kak ide Vaš posel?“

Restaurater: „Hvala gospon direktor! najbolje idu šibice.“

Nevugodna zamjana:

A: „Ah! servus, stari osel!“

B: „Ja vas nepoznam.“

A: „Oprostite, moj prijatelj, koji je osel, on je čisto vam spodoben.“

Ulje vlévati vu ogenj.

Mati: „Emica, zakaj si ti kušnula gospon Tomeka?“

Emica: „Ah mamika, on mi je pripovédal, da mu je vmrla teca, pak mi se to tak na žalost dalo, da sam ga morala kušnuti.“

Mati: „To da mi više nebuš vćinila, ar bi drugač gospon Tomek na jenkrat zgubil vsu svoju rodbinu.“

Nehotična rěč.

Mladi gospončec (koj je došel vu selo na pohode): „Jeli Njh smém zapitati, gos-pica, jeli su kada na me pomislili?“

Gospa: „O gusto krat, a osobito kad sam gdě zgedalala tele.“

Priredil:

Glad Ferencz.

Zabludil je.

Jašec: Dragi prijatelj, jeli ov put vodi u selo?“

Seljak: „Ah ne moj gospone. Oni bi bili morali još onde gore na lievo nuter obrnuti.“

Jašec: „Tak sad moram jedan komad nazad jahati?“

Seljak: „O ne! — Samo uek obrnu konja pak onda nek naprvo jašu kak do sad.“

Em. Kollay.

Gyura Jurinec šostar iz Šenkovec. Pro-daje svoju Mašinu za leder volkati, Hi u broj 3.

»The Grescham« osiguraju e društvo vu Londonu. Ravnateljstvo za Magjarsku: Budapest, Ferencz József trg. 5—6 numera vu svojoj palači.

Za one, koji si hoćeju zivot osigurati, daje navuk i prospekte *Gräner, trgovac* vu Čakovcu, naproti velike oštarije. Ovo osigurajuće društvo ima više kak 130 milijunah krunah vrédnosti. — A jedno letni dohodek bil je lani 23 milijun krunah. Za osiguranje izplaito je ovo društvo od 1848-ga leta više kak 280 milijun krunah.

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLAD FERENCZ

E rovat alatt közölttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a 123 tk. 95. szám alatt kibocsájtott árverési hirdetmény ellen végrehajtott szüvedő özvegy Steinauer Andrásné szül. Lonsárics Mária által benyújtott folyamodvány alapján eszközölt módosítás folytán, hogy gr. Featetica Jenő végrehajtatónak, öz. Steinauer Andrásné szül. Lonsárics Mária mint Steinauer András örököse és hagyatéka képviselője végrehajtott szüvedett elleni 84 frt 75 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő a mura-szent-mártoni 219 tk. 80/6 és 81/6 hrsz. a. belső kert és épületek együttesen 484 frt kikialtási árban, VI. hegykerti 990 tkv. 1280/a és 1281/a hrsz. a. ingatlan szinte együttesen 160 frt kikialtási árban az árve-rést ezenel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megje.ölt ingatlanok az

1895. évi márcz. hó 19-ik napján d. u. 3 órakor

a VI. hegykerti községbíró házánál és ugyanezen nap délelőt 10 órakor a mura-szent-mártoni községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10 % -át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezde-letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál

előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság. 685 1-1

Csáktornyan, 1895. január 21-én.

613. szám v. 1894.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-ság 1894. évi 5079p94 számú végzése kö-vetkeztében Csesznák József perlaki ügyvéd által képviselt Mlinárecz Bálint és Francziaká ottoki lakós javára Iliásics Anna férj. Kolá-sics Balázné orehoviczai lakos ellen 42 frt 50 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 532 frt 50 kr-ra becsült azobabutor, 1 tehén, 1 drb. levágotott tölgyfa, 1 sertésöl, 2 sertés, 1 kukoriczakas, és 1 hajós malomból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 5204p 1894. számú végzése folytán 42 frt 50 kr tőkekövetelés, ennek 1891. évi szept. hó 28. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 108 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig Orehoviczán a helyszíne-n leendő eszközzésére

1895. évi márczius hó 8. napjának délután 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dekózók oly megjegyzéssel hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz-fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1895. évi február hó 22-ik napján.

Stern Frigyes, kir. bírósági végrehajtó. 687 1-1

LOTERIA

Graz 23-ga februara 1895. 76 70 15 33 3

Gabona árak. — Cena zítka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.85	—
Zab	Zob	5.75	—
Rozs	Hrż	5. —	—
Kukoricza ó	Kuruza stari	6.50	—
" u)	" novi	5.25	—
Árpa	Jecmen	7.50	—
Fehér bab u)	Grah beli	6.50	—
Sárga " "	" zuti	5.50	—
Vegyes " "	" zmésan	10. —	—
Lenmag	Len	6. —	—
Bükköny	Grahorka	6. —	—

4141p. 94.

Hirdetmény.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy Pokrivács Iván oskolahegyi lakos a Zalamegye csáktornyai járás V. hegykerülethez tartozó Oskolahegy (Vucsetin cz) hegyi községben volt urbéreseknek közösen kiadott és az V. hegykerületi 191 sz. tjkvben 361 hrsz alatt felvett, állítólag 10 kat. hold 850 □ öl kiterjedésű közös legelő fölöstása iránt az eljárás megindítását kérelmezvén, a fölöstás megengedhetősége tárgyában a nyomozás teljesítése és szűkség esetén az érdekeltek megszavaztatása, esetleg az eljárás folytatása végett Vizi-Szent György községbé mint a körjegyzői székhelyre

1895. évi május hó 7-ik napjának d. e. 9 órája

a jegyzői lakáshoz kitzetett; mely helyre és határidőre mindazok, kik a közös legelő hőz jogosultak vagy igényt tartanak, a törvényes következmények terhe alatt azon hozzáadásnal idézetnek, hogy az eljárás további folyamán személyes idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselétől állandóan gondoskodjanak.

Kir. törvényszék, mint urbéri bíróság. Nagy-Kanizsán, 1895. február 21 én.

Tóth, elnök Gombás, jegyző.

Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is ismeretes, igazán népszerű háziször most már 25 év óta legjobb fűzalomcsillapító be-dőrszélésnek fenyegető bizonyságot küszövényel, csúszási, tagszagatainál stb. nel. A föld összes országokban nagy elterjedést és biztos hatása kö-vetkezőben minden oldalról egy elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINCT. CAPSIGI COMPOS.
(HORGONY-PAIN-EXPELLER)

kimagasló állását a fűzalomcsillapító be-dőrszélések között diadal-mosan megtartotta, különféle felhajtás és utáztatok dekrét: ez bi-zonyra, a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utáztatot ne kapjunk, bevételek alkalmával véd-segületes, a vörös horgonyra figyelni és minden urag ezen jegy-vel kizárólag megvásárolható. A gyógyszerárakban kap-ható 40 kr., 70 kr., 1 fr., 2 fr., 3 fr., 4 fr., 5 fr., 6 fr., 7 fr., 8 fr., 9 fr., 10 fr. 20 krajt árban árvegenként, Buda-pesten **Török József** gyógyszeresnél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiaiban.

TINCT. CAPSIGI COMPOS.
A Richter-féle

SPANYOL
bornagykereskedés
VINADOR
BÉCS, — HAMBURG.

Uj zárral
vörös nyomással az ólomtartón.

Kitünő spanyol borok eredeti palaczkokban, ugyszintén
poharankénti kimérés

Szeiverth Antal ur vendéglőjében
Csaktornyan.

676 2-6

A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett bélyegző-jegy pontos
figye'embe ajánlatik, mert valóságáért csakis akkor vállaltatik teljes jóállás.

Magyar,
német, francia és angol
képekkel ékített
MUNKÁK.
Kö-, aczél s réznyomatu
diszmnévek.
Magyar, német, francia
és angol
REMEKIRÓK MŰVEI.
*

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent
kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban fölszerelt
raktára.

Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett
könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszer-
zéséről gondoskodunk.

Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel
nyújtatik fölvilágítás.

Utazási kézikönyvek,
atlaszok,
földabroszok, tervrajzok,
föld és éggömbök.
Ima- és ájtatossági
könyvek
egyszerűen és legékesebben
kötve a leggazdagabb válasz-
tékban.
Mintakönyvek s rajzok
NŐI MUNKÁKHOZ
*

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE
KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZÖK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTESZETE
Csaktornyan.

Alapítattott 1850. évben.

Szótárak.
IFJUSÁGI IRATOK KÉPESKÖNYVEK
minden kor és nem számára,
minden nyelven, a legdúsabb vá-
lasztékban.
ISKOLAI és OKTATÁSI
könyvek
minden nyelven.
Népies naptárak,
ALMANACHOK.
zsebkönyvek.
*

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés rak-
tárában megtekintés végett készen állanak s kivá-
natra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb kész-
séggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyor-
sasággal teljesítettnek.

Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak
ki a könyvkereskedés által.

SZAKÁCSKÖNYVEK.
Előfizetés elfogadtatik:
minden bel és külföldi
folyóiratok, napi
és
DIVATLAPOKRA
a szállítás mind helyben,
mind vidékre a leggyor-
sabbán eszközöltetik.
*

Megyenek tanintézetekben használandó tankönyvek folyton raktáron vannak.